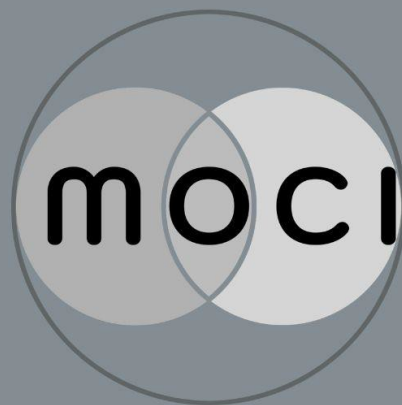
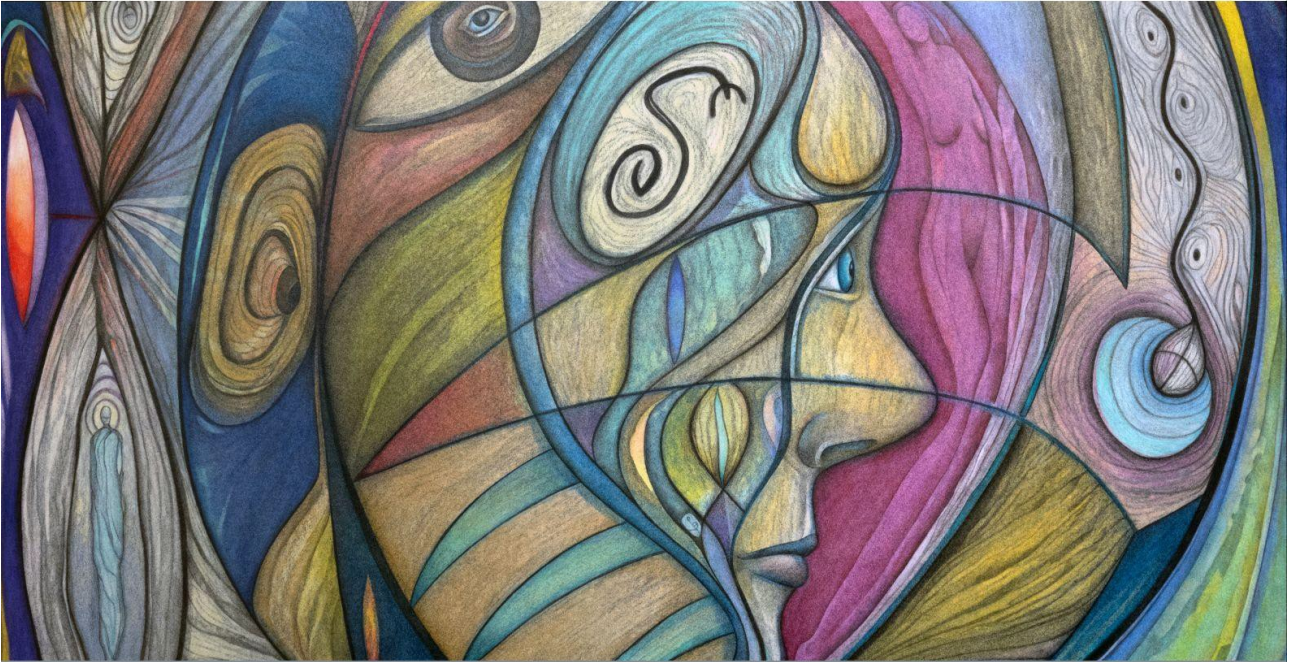

Founding Insights

Movement of Consciousness and Interconnectedness

By James Mahu

MOCI.life

MOCI

Movement of Consciousness and Interconnectedness

Hnutí za vědomí a vzájemnou propojenost

Založeno v květnu 2023

Základní vhledy

Napsal James Mahu

Úvod

Při hledání poznání je nástrojem často věda. Nicméně věda selhává, jestliže stojí tváří v tvář nevýslovným tajemstvím vědomí a zřejmě ještě více to platí o propojenosti - uvnitř a mezi druhy. Jazyk matematiky, její nástroje a čočky, které používá, jsou neadekvátní pro to, aby plně zachytily „*vědomí jednoho, mnohých a všech*“, které pulzuje celým našim vesmírem a dál.

„Jeden“ je nepolapitelné vědomí Sovereignního jedince. Je to vlákno jednoty, které se vine našimi životy jako sovereignní vědomí uvnitř dimenzí časoprostorové duality. „Mnozí“ prezentují kolektivní vědomí podobně smýšlejících a cítících jedinců, jejichž víry rezonují s našimi. Představují hierarchii věr a poznání. A konečně „všichni“, to označuje celek veškerého života bez jakékoliv výjimky či hierarchie.

MOCI jako hnutí - prostřednictvím svých spoluzakladatelů – představuje základní víru v realitu „*vědomí jednoho, mnohých a všech*“. Objevení tohoto vědomí není něčím, co by šlo redukovat na objektivní důkazy nebo prostě odhalit vědeckým zkoumáním. Je to subjektivní uvědomění a zážitek, a proto představuje cestu, kterou každý z nás musí najít samostatně.

Zajímavé je, že neexistuje žádná špatná, nebo správná cesta. Pouze při pohledu skrze časoprostorovou dualitu je jí přisouzeno relativní hodnocení, které je atributem hierarchie „*mnohých*“. Nicméně jestliže zůstaneme ve stavu „*jednoho*“ a „*všech*“ – Sovereignna a Integrálu –

nesoudíme, neměříme, neporovnáváme, neanalyzujeme, nehodnotíme, ani neděláme žádné rozdíly. Rozdíly vnímáme jako samotnou spojovací tkáň. Kvalitu, která drží VŠECHNO pohromadě.

V nějakém budoucím čase budou - věda, matematika a technologie - moci dokázat propojenost všech životních forem, nikoliv pouze kvantových objektů. Objev kvantového provázání uvnitř životních forem může být prvním krokem k rozpoznání „vědomí jednoho, mnohých a všech“ lidstvem a nastolení nové éry vědeckého bádání a společenské reformy.

Naše vedoucí principy

Toto věčné hnutí vždy existovalo, vždy pulzovalo pod povrchem naší lidské zkušenosti. V průběhu věků mělo různá jména - náboženství, filozofie, mytologie, folklór, bajky - ale nikdy nebylo úplně uzavřeno do slov a obrazů. Je to meta-všechno ve vědomí „jednoho“, jehož podstata je fraktálová. Pro naše lidství je prostě neuchopitelná, neboť jí chybí logika naší vyšší mysli a pocit rezonance s naším nejvnitřnějším srdcem.

Toto hnutí se neomezuje na žádný konkrétní systém víry či organizační struktury. Svou podstatou není součástí hierarchie „mnohých“. Je tak rozsáhlé, že obsahuje „všechny“. Obsahuje všechny druhy, obsahuje časoprostor, obsahuje všechny životní formy, obsahuje všechny úrovně inteligence a jejího projevu, obsahuje vstupní a výstupní body do a z našeho kolektivního přirozeného stavu.

Nicméně, protože jeho zakladatel je vypravěč příběhů, hnutí MOCI začíná s vyprávěním příběhů, které mají trans-mediální strukturu, obsahující román, příběhy, malby, hudbu, web, sociální média a další věci, které budou následovat. Je tu prostor i pro vše, co přijde později. Dokonce i ty věci, které se zdají divné, nebo se můžou zdát jako odbyté, mají zde své opodstatnění. Jsou součástí celku. Také jsou součástí příběhu.

Nesnažíme se o spasení ani obrácení na víru, nýbrž poskytujeme umělecké příběhy, které mají potenciál být odrazovým můstkem do vaší osobní, soukromé, existenční cesty do „vědomí jednoho, mnohých a všech“. Chápat toto vědomí pomocí naší logiky, představivosti a intuice a pak ho vyjádřit v našich životech skrze chování, které je v souladu s tímto vědomím. Nemusí se jednat o dokonalé sladění, pokud vůbec něco takového existuje; jde o principiální shodu.

Toto hnutí nemá žádný členský průkaz, žádné uznání ze strany náboženské nebo akademické obce a žádnou touhu být partnerem jakékoliv organizace. Hnutí MOCI nemůže být organizováno

lidskýma rukama, rty ani ušima. Je to existencionální hnutí, agnostické a jednoduché, žijící ve vědomí každého z nás. Nemůže mít žádnou hierarchii, ani nemůže existovat výhradně v hierarchii „mnohých“.

Všechny jeho základní materiály budou zdarma k dispozici v nejvyšší kvalitě a tento základní princip zůstane zachován po celou dobu existence hnutí MOCI. Je to chápáno tak, že součástí MOCI je i vědecká teorie, matematická logika, duchovní vhledy a filozofické rozpravy. A co je důležitější, nic z toho není lepší, nebo horší, než to druhé. To všechno představuje pro celek možné způsoby učení, evoluční pohon, protože jinak by to nemohlo existovat.

Vzájemná propojenost všech věcí

Hnutí za Vědomí a Vzájemnou Propojenost (MOCI) si uvědomuje propojenost veškerého života v celém časoprostoru. Oznamuje všem, že nepoznané - dimenze imaginace a intuice - jsou naprosto zásadní pro pochopení „vědomí jednoho, mnohých a všech“. Zatímco ostatní nástroje, jako jsou náboženské a duchovní knihy, slova guruů, učení duchovních vůdců, mají svou hodnotu, nejsou však náhradou za rozsah imaginace jedince a jeho intuitivního pocitu uvědomění a vzájemné propojenosti.

MOCI bude zpočátku používat umění (slova, malby a hudbu) k vyjádření logicky odvozeného řetězce fraktálních realit, které se vzájemně propojují jako platformy pro život, jejichž neviditelnou realitu můžeme ztělesnit prostřednictvím pochopení, že jsme Sovereignním Integrálem v lidství v konkrétním bodě časoprostoru.

Každý z nás je neuchopitelným životem, který se zformoval do člověka počátku 21. století. Každý z nás se narodil, žije a zemře. A zatímco tento cyklus trvá napříč časoprostorem, existuje také jiný cyklus, který pozoruje a učí se mimo časoprostor. Ve světě „vědomí jednoho, mnohých a všech“, jsou obsaženy všechny úhly pohledu a jako takové jsou respektovány jako záslužné a smysluplné.

Toto pochopení částečně spočívá v tom, že na našich myšlenkách, pocitech a činech záleží. Proto je chování pro hnutí zásadní; opět zde nejde o „dokonalé“ chování podle předpisů, ale spíše o chování přizpůsobené jedincem ke koncepčnímu předpokladu, že každý z nás je součástí „vědomí jednoho (sovereign), mnohých (skupinové vědomí) a všech (integrál)“.

MOCI zdůrazňuje, že je užitečné – nejen pro jednotlivce, ale pro celou realitu – vyjadřovat chování, která demonstrují pochopení, že jsme „vědomím jednoho, mnohých a všech“. Jestliže žijeme v tomto vědomí, pak se cítíme vzájemně propojeni. A díky tomuto vědomí pak projevujeme lásku, soucit, ať už je toto uvědomění mezi milovanými, cizinci, přáteli, nebo nepřáteli.

Nová filozofická dimenze

Pro lidstvo bude stále důležitější používat filozofické, imaginativní, logické a intuitivní přístupy, aby pochopilo a formovalo lidské chování. Vizí evoluce lidského chování napříč časoprostorem, můžeme tuto vizi oživit již dnes a tím zhroutit čas. To je ekvivalent imaginativního, filozofického a intuitivního cestování časem.

Každá generace přináší svou jedinečnou energii, která nakonec vyvrcholí v chování kolektivního, globálního vědomí, které žije v časoprostorové dualitě zároveň jako *sběrný* bod jedince v časoprostoru, tak jako *kolektivní*, expandující sféra vzájemné propojenosti. Je vždy „nedokonalé“, protože se stále vyvíjí a při svém vývoji expanduje. Poznáváním a zájmem o to, jaká tato chování budou, je pak můžeme přinést do našeho přítomného časoprostoru. Když tak činíme, aktivujeme tím esenci, které se říká láska. A v srdcích všech stvoření se posilní související síť, na které jsme „všichni“ závislí.

Kdyby k nám Život mohl promluvit, možná by nám řekl: „Nechci pro tebe jen hrát roli dobrého útěku. Chci ti také přinášet odhalení. Chci, abys pochopil divadlo, ve kterém žiješ a chci, abys žil pro nějaký větší smysl *poté*, co pochopíš, že všechno je jen divadlo. Chci abys praktikoval laskavost, jako by to byla jediná věc, kterou jsi sem přišel vykonat.“

To by nám řekl Život, kdybychom dali hlas jeho duchu.

To je nesobecký princip, který slouží „všem“. Laskavost nezačíná jako myšlenka. Vlastně vůbec nezačíná a pokud ano, tak její původ je neznámý. Nicméně laskavost je inteligence, která chápe. Propojenost Života. My. Jsme. Propojení. Pokud je toto pochopeno, tak konečně začneme žít Život. Definujeme sami sebe jako součást inteligence, která prezentuje sama sebe jako Život napříč všemi dimenzemi a životy.

My můžeme žít z tohoto partnerství srdce a mysli a tím vyjadřovat účel svého života. Je to uvědomění, nikoliv rituál. Není to žádný jednotný proces, protože jsme všichni odlišní. Toto uvědomění a jeho odraz v našem chování, je zvolen naší intuicí, logikou, imaginací a péčí.

Vzájemná propojenost skrze chování

Evoluce vědomí je stále pokračující proces, který dále expanduje, jak na individuální úrovni, tak na kolektivní úrovni. Nicméně tato evoluce může být zmatená, pokud je řízena technologií či filozofií, která propaguje dualitu a separaci. Klíč k vývoji chování leží v průniku nejvyššího srdce a nejvyšší mysli, kde se stávají rovnocennými partnery v učení se životu a projevům propojeného života.

Vědomá chování by neměla být zaměňována s lidskými chováními, jako je silnější láska, preciznější úsměv, harmoničtější život, bytí dobrým náboženským či duchovním studentem. Vědomá chování jsou jednoduše přetrvávající víry v náš zážitek a projev jako vědomí celého druhu, nikoliv pouze jako člověka, zvířete, či rostliny. Všichni chodíme po zemi, dýcháme vzduch a sdílíme svá chování, jako bychom byli jediným bodem kolektivního.

Rozcestí osudu

Před námi se otvírá rozcestí osudu, kde se cesta lidstva rozděluje mezi chladné objetí technologií a hřejivé vědomí světla. Budeme hledat harmonii se vším životem, nebo se podvolíme pyramidě inteligence, která zneužívá slabší ve prospěch silnějších?

Tento kritický okamžik se připravuje již dlouho a napětí se stupňuje, jak se blížíme k okamžiku rozhodnutí. Na obzoru se objevuje obecná umělá inteligence a my tak čelíme novému řádu inteligence, kde hrubá moc je v rukou několika málo vyvolených. Tato technologická moc je velkým sváděním, které předčí bohatství, postavení a slávu. To byla motivace za vývojem technologií od Věku Osvícení.

Jak se blížíme k tomuto rozcestí, musíme pochopit, že technologie nás dovede do stavu, kdy malý počet lidí bude ovládat moc super-inteligentní umělé inteligence, zatímco naprostá většina ostatních bude dostávat malé přídělky moci, prostřednictvím dávek sociálního dobrodiní, výměnou za peníze nebo data. Tento technologicky řízený svět nás může dovést k umělé existenci, kde

všechno bude pocíťováno povrchně a jedinec nebude mít téměř žádnou důležitost. V takovém světě jsme snadněji manipulovatelní.

Skutečnou otázkou, nad kterou se musíme zamyslet, je, jak se jako druh více zabývat vědomím a vzájemnou propojeností. Při zodpovídání této otázky může být nápomocná filozofie a věda může poskytnout ověření. Pokud dokážeme zachovat toto pochopení pro budoucí generace, můžeme vytvořit více soudržnou, spravedlivou a živoucí školu pro učení se vědomí.

To rozcestí před námi není jen o rozhodnutí mezi technologií a vědomím; je také o rovnováze mezi těmito dvěma prvky; to bude určovat náš další osud. Prostřednictvím technologie můžeme prozkoumávat hranice vědomí a objevit bod propojení, kde všichni na věky existujeme jako „vědomí jednoho, mnohých a všech“. Lidská snaha porozumět vědomí může mít vliv na lidskou snahu přežít a prosperovat.

Princip Sovereigna

Pojem jednota se táhne celou lidskou historií a projevuje se v nesčetných obměnách, jako například „všichni jsme Bůh“, „jsme jednotou“, „všechno je jedním“ a „jednota je naším osudem“. Nicméně my, jako spolu-zakladatelé hnutí MOCI, jsme přitahováni ke konceptu propojenosti, který zároveň umožňuje existenci Sovereignního vědomí.

Kdybychom skutečně byli jedním, pak by se Sovereignnost ztratila v celku. Byli bychom jako kapky vody, které padají do oceánu a stávají se oceánem. Ale my jsme jak uzlem na síti, tak síťí celou. Jsme nepopsatelnou esencí jak Sovereignní entity, která se pohybuje mezi životy a časoprostory, tak kolektivem vědomí, který je uskupením „Mnohých“ a „Všech“.

Odraz našeho lidství je neutuchající. Naše imaginace si může představit jen jednu realitu, ale zrcadlo života odráží i další, což vede k nedůvěře v imaginaci z důvodu její přílišné fantastičnosti a nedůvěryhodnosti. Tak jsme chyceni v dualitě času a prostoru jako závoj, který zakrývá velkolepou sochu. Jen když je závoj plně odstraněn, tak můžeme vstoupit do partnerství vědomí a časoprostorové duality.

Takže skutečnou otázkou zůstává, zda jsme ochotni usilovat o sounáležitost, jednotu, mír a harmonii, navzdory stínu kmenovosti či rodovosti, který se nad námi stále vznáší. Rodovost nás

pohání k soutěživosti, netoleranci a pocitu sounáležitosti na základě vyloučení. To je mocná síla, která může vést k relativnímu úspěchu. Ale za jakou cenu?

Žítí jako Sovereign Integrál po nás požaduje, abychom se zaměřili na naši imaginaci a intuici a objali „vědomí jednoho, mnohých a všech“ prostřednictvím těchto nástrojů, které jsme sami pro sebe vyvinuli. A to za současného ocenění našeho lidství. Je to stezka, která je výzvou, ale skrývá se v ní zdroj soucitu a pochopení.

Partnerství

Idea partnerství se v tomto kontextu týká rozpoznání skutečnosti, že vědomí a vzájemná propojenost nejsou externí entity, které odsuzují, soutěží, nebo nás využívají, ale spíše, že se jedná o navzájem se doplňující a podporující aspekty našeho bytí. Vždy jsou nám přístupné, nehledě na naše víry, chování nebo minulé zkušenosti. Toto partnerství je založeno na pochopení, že „vědomí jednoho, mnohých a všech“ je náš pravý stav a že naše současná verze nás samých je přesně tím, co se v tomto partnerství nalézá.

Toto pochopení nám umožní posunout se z jakékoliv pozice či místa díky rozpoznání tohoto přetrvávajícího partnerství, které je vždy přítomné a cítěné jako forma pochopení. Není nutné ovládat nějakou konkrétní vibraci, frekvenci nebo chování, protože vědomí a vzájemná propojenost jsou nezávislé na časoprostorové dualitě a jsou spojené s veškerým vědomím.

Spolu-zakladatelé tohoto hnutí mají záměr ukotvit „vědomí jednoho, mnohých a všech“ ve svém chování - podle svých nejlepších schopností; ale i nejzákladnější obyčejná chování nejsou nekompatibilní s vědomím a vzájemnou propojeností. To partnerství je o rozpoznání a přijetí sebe takového, jaký jsem; za současného úsilí sjednotit své chování se záměrem ukotvení „vědomí jednoho, mnohých a všech“ do svých životů skrze vlastní projevy a zážitky.

Závěr

Když jsem poprvé zvažoval, že se vydám na tuto ambiciózní cestu vytvoření hnutí zaměřeného na vzájemnou propojenost a vědomí, pochyboval jsem o své kvalifikaci. Vždyť já jsem obyčejný, anonymní umělec, který jen vytvořil mytologii WingMakers (Tvůrci Křídel) a který ani není považován za člena akademické obce. Uvažoval jsem, že nakonec s tímto filozofickým hnutím

povedu nejspíš nějakou malou skupinku táborových „bláznů“ někde v divočině. Bude vůbec někdo další sdílet mou vizi?

Pak jsem si uvědomil, že počet podobně smýšlejících jedinců není zásadním faktorem. Je to o vyjádření „vědomí jednoho, mnohých a všech“ a o zrození jeho existence do tohoto světa prostřednictvím uměleckého příběhu vyjádřeného trans-mediální platformou s názvem: MOCI.

Nedovolával jsem se práva založit takové hnutí, protože bez pochyby nejsem hoden takové vize. Nicméně když jsem to dál prozkoumával, viděl jsem, že nikdo jiný netvoří hnutí, v jehož srdci by bylo vědomí a vzájemná propojenost projevené skrze umění. Umění je oděv, který na sebe v tomto světě odívá „vědomí jednoho, mnohých a všech“; podobně jako naše těla jsou oděvem pro naše sovereignní vědomí, aby mohlo ztělesnit své fyzické kvality.

Nevidím příliš rozdíl mezi uměním a filozofií. Umění je ve své podstatě filozofické a přitom filozofie se zřídkakdy zabývá uměním; kromě tvarování ideálu krásy. A to je důvod, proč jsem započal toto hnutí s uměním v čele. Umění je prostředkem, jak vyjádřit „vědomí jednoho, mnohých a všech“ bez převleku či obalu. Věda a filozofie jen potvrzují to, co umění již zpřístupnilo našim smyslům. Toto hnutí může být zpočátku pro ty, kteří vytvářejí umění jako prostředek pro vyjádření ztvárnění a pocitů, které vyvěrají z „vědomí jednoho, mnohých a všech“; ale poté je určeno pro „všechny“. Nemůže nic vyloučit, jinak by se smrskla na hierarchii „mnohých“.

Pro ty, kteří pociťují nedostatek svých uměleckých schopností, vezměte si za příklad umělecká představení. Jestliže představujeme chování laskavosti, soucitu a pochopení, pak jsme umělci. Tato chování jsou vyjádřením „vědomí jednoho, mnohých a všech“. My *nehrajeme* nějaké představení, my prostě jen provádíme ty činy. My to představení *praktikujeme*, což se stává naším uměním. Naše ztvárnění těchto chování nemůžou být souzena. Jediné, na čem záleží, je náš záměr. Naše vlastní vůle k praxi je naším jediným závazkem k této volbě.

Jsme-li umělci působící v jakémkoliv médiu (v to počítaje vědu, matematiku a filozofii), jsme odhalovači, což je ta pravá role umělce. Odhalujeme to, co chceme odhalit - sociální záležitosti, morální otázky, jednoduchou krásu, rozhodnou vizi, skryté dveře, lásku, jakousi vnitřní logiku toho, čím jako lidé v časoprostoru jsme.

Spolu-zakladatelé hnutí za vědomí a vzájemnou propojenost jsou zde proto, aby odhalili vědomí Sovereign Integrálu na zemi v tomto životě. Z tohoto odhalení mohou jedinci zrodit hnutí, jehož

jsme všichni porodními asistenty, rovni si ve svém postavení, bez jakéhokoliv vedení, hierarchie, vlastnictví či ekonomického motoru.

Nejvyšší srdce a nejvyšší mysl, které si dokážeme představit, mají společný průnik, ve kterém jsou rovnocennými partnery v učení se životu a jeho projevům. V libovolném okamžiku můžeme být zároveň Sovereignní i Integrovaní. A pak v dalším okamžiku. A v dalším okamžiku... A je možné, že když udržíme ten pocit, ten vjem vědomí Sovereign Integrovaní, může se stát naší standardní perspektivou.

Tímto je odhalena naše filozofie. Toto jsou naše základní vhledy, do té míry, nakolik může být vhled základem.

Překlad: Ondřej Průzračný, 2023

Zdroj: <https://moci.life/about/foundinginsights/>

Publikováno: <https://moci-cz.blogspot.com/p/vize-moci.html> a <https://tvurcikridel.cz>

